

En smuk og lystig

Wise

om

Hans med de mange Kurve.

Mel. Dg Jens Johansen den vene Guttén.

1. Af hvilken Sorrig og hvilken Smerte!
Det er forbi med mit arme Hjerte;
Jeg faar mig aldrig en Hjertenssfær,
Nu er mig Livet blot til Besvær.

2. Nu har jeg friet en ti, tolv Gange,
Af Kurve at! fik jeg ligesaa mange:
De flomme Piger de sagde „Nei!“
Dg bad mig alle at gaa min Wei.

3. Den Første det var den lille Mette;
Jeg mente netop, det var den Rette
Jeg bad og trygled' om hendes „Ja,“
Nu skal du høre, hvad saa hun sa'e.

4. „Nei Hans Dig vil jeg slet ikke have,
Dertil Du har alt for tyk en Mave!“
Dg derpaa sprang hun sin Wei, o ve!
Dg lod mig ligge paa mine Kne.

5. Den stolte Grethe det var den Anden;
Hun spurgte om jeg var fra Forstanden,
Som turde vente at faa en Dig;
Dertil min Næse var altfor rød.

V box 17:484

6. Nu til Marie jeg mig henvendte;
Jeg sa'e, mit Hjerte for hende brændte;
Men af! desværre jeg kom for sent;
Thi hun var netop med Eu forent.

7. Jeg spurgte: „Kan Du ei Hjertet dele?
Thi jeg forlanger jo ei det Hele.“
Men da begyndte hun ret at le
Og kaldte mig for et gammelt Træ.

8. Den Hjerde det var den vakre Lene;
Jeg spurgte: „Skal vi os ei forene
Nei Tak,” hun svarede, „det gik nok galt;
Du er jo skjæv Hans og dertil halt.“

9. Den sidste Gang jeg i Løven dandsed'
Jeg traf Susanne og hende standsed'
Og bad saa vakkert om en Galop;
Men spødsk hun fjerned sig med et Hop.

10. Jeg Modet tabte nu i en Maaned;
Med Kurve fem var jeg bleven haaned!
Det kan nok bringe en stakkels Mand
Til at gaa rent i fra sin Forstand.

11. Men af! en Aften jeg mødte Karen,
Og strax var Skrækken af Blodet faren;
Thi ømt jeg elsked' den skønne Mø.
For hende vilde jeg gjerne dø.

12. „Al elskte Karen,” jeg sa'e til hende,
„Vil Du min Hjertequal ikke ende?
Vil Du ei gjøre mig lykkelig,
Vi To skal ha' det saa hyggelig?“

13. Men af! den Grumme hun brast i Latter;
„Hør Hans,” hun sagde, „jeg ikke fatter,
Hvordan Du, som en gammel Ræ'r,
Kan gaa og gjøre Dig selv til Nar.“

14. I min Fortvivlelse jeg gik til Lotte;
Men hun begyndte nu strax at spotte,
Kathrine kaldte mig for en Gjak,
Og hendes Elsker han jog mig væk.

15. Og nu jeg friede til mange Andre,
Men fra dem alle jeg maatte vandre;
De sagde: „Vær saa god Hansemand!“
Og saa gav de mig en Kurv paastand.

16. Af! Bid der fandtes en lille Engel,
Som vilde elske mig stakkels Bengel,
Som vilde skaffe mit Hjerte Ro;
Da skulde jeg blive glad og fro.

17. Jeg skulde slæbe, jeg skulde slide,
Og Nød det skulde vi aldrig lide;
O! Gud, hvor hun skulde ha'e det godt!
Vi skulde rigtignok leve flet.

18. Vi skulde brygge, vi skulde bage,
Vi vore Børn vilde smukt opdrage
Og aldrig skulde jeg være fuld,
Naar bare hun var mig tro og huld.

19. Og findes der en blandt eder Piger,
Som bliver rørt over, hvad jeg siger,
Som kunde elske mig stakkels Mand,
Saa sig mig strax, hvor vi træffes kan.

20. Hvordan jeg ser ud, Du nu skal høre,
Saa ved Du bedre, hvad Du skal gjøre;
Ja hør nu efter min lille Ven,
Saa vil Du strax kjende mig igjen!

21. Jeg er lidt gammel — jeg vil ei lyve —
Saa benimod de Halvtredstindstve;
Desværre Haaret er noget hvidt;
Desuden halter jeg ogsaa lidt.

22. Med Ryggen gaar jeg en Smule boiet;
Dg stjeler lidt med det venstre Diet;
Dg Næsen er baade rød og lang,
Til Snustobak har den megen Gang.

23. Af Tænder har jeg just ikke mange;
Men de, jeg har, er 'sq'u meget lange.
Om Livet er jeg just ikke smal, —
Men enda er jeg en vaffer Ka'l.

24. Dg faar jeg mig ikke snart en Kjæreste
Kan man befrugte det Allerværste.
Jeg ta'r til Glaffen og slaar mig gal,
Det kan nok lindre min Hjertefval.

Den første Kjærlighed.

Mel. Kong Ming sad glad i Heibæk.

O! du min søde Pige, Jeg holder dig saa kjær; Jeg
aldrig ser din Lige Hver jeg endogsaa er. Lad Verden saare
mig, Naar jeg kun elsker dig Da vil jeg altid leve fermet,
lyffelig.

Du bluffer vel den Gang, Da vi i Plomsterengen sad
Jeg lytted til din muntre Sang Dg var saa sjæleglad. Jeg
blev saa underlig Naar du tilsmiler mig Et Suk af Hjertets
Dybde, da maatte stjæle sig.

Jeg greb din Haand Dg trykte den saa omt med salig
Lyst. Vi knyttede det Elfskowsbaand; Du sank op til mit
Bryst. Det første Kys jeg tog Det første Suk du drog Dg
være omme Hjertes af trofast Elskov slog.

G. Kjeldseths Bogtrykkerl.

[Tromsø] u. a.